

delsen af enhver anden Straffebestemmelse, vil være Domstolens Sag, at afsætte Straffen efter Forseelsens Bessaffenhed, uden at det er fornødent, at Saadant udtales i Loven. Lovudkastets § 3 indeholder en ikke ringe Stjærpelse af Straffen for Mager, idet denne fra en Confiscationsstraf, der, naar Gjælds-brevet er usikkert, intet Tab volder Creditor, er forandret til en Mulet, der, især hvor Forseelsen har bestaaet i, at fuld Baluta ikke er givet, kan blive meget betydeligere end selve Capitalens Beløb og udsætte Creditor for Afsoning med langvarigt Fængsel. Dette kunne vi Westenholtz og Larsen saameget mindre finde begrundet, som hvis Lovforslaget antages, den Forseelse, der straffes, ikke vil bestaae i andet, end at Creditor har taget Sikkerhed i en fast Eiendom for en Fordeel, som Loven har hjemlet og Laantagene selv indrømmet. Vi antage derfor, at det vil være meest stemmende med Retsfærdighed ikke at tillægge Overtrædelser af Lovens anden Birkning end Ugyldighed, hvorhos vi mene, at det i Forordningen af 14 Mai 1754 § 6 og 8 opmuntrede Angtveri ikke længer bør tillægges nogen Birkning og ligesaa lidt Justitien sættes i Bevægelse for at hjælpe den Debitor, der ikke agter at holde sine Løfter, da denne Debitor i Forordningen af 14 Mai 1754 § 8 har et saa kraftigt extraordinært Beskyttelsesmiddel. Med Lovudkastets Grundsatning og med hvad der ellers gjælder er det ogsaa uforenligt, at der vedblivende skal være Taxt for Commissionsgebyret i Laanesager, og vi foreslaae derfor, at Forordningen af 14de Mai 1754 § 6 for saavidt forandres.

3) Henhold til det Anførte indstiller det hele Udvalg:

1) at § 1 vedtages.

2) Minoriteten (Christensen, Larsen og Westenholtz) foreslaaer følgende ny § 2.

Bestemmelsen i § 1 skal dog ikke være til Hinder for, at der ligesom hidtil kan gives Pantestikkerhed i faste Eiendomme for Berel-

gjæld og Berelobligationsgjæld, ligesom det ogsaa skal være tilladt, at betinge højere Rente end 4 pCt. om Aaret af Ublaas, for hvilke der kun gives Sikkerhed i en fast Eiendom efter tre Femtedele af dens Værdi. Denne Værdi maa bevistliggjøres ved en Taxationsforretning, i afholdt efter de for Taxationer til Efterretning ved Ublaas af Umyndiges Midler foreskrevne Regler og ikke over 3 Aar ældre end Obligationens Datum. En med offentlig Troværdighed bekræftet Udskrift af Taxationsforretningen bliver at vedhæfte Panteobligationen og tillige med denne at ihinglæse Taxationsforretninger kunne til Benyttelse alene i det her omhandlede Tilfælde gives beskrevne paa Stempelpapir af 4de Klasse Nr. 3.

De Nationalbanken, Creditforeningerne og andre offentlige Indretninger givne Bevillinger til at tage højere Rente end 4 pCt. af Ublaas i faste Eiendomme blive fremdeles i Kraft, ligesom de til Private udsferdige særlige Bevillinger til at svare højere Rente end 4 pCt., hvorimod slige Bevillinger fremtidigt kun kunne tilstaaes ved Lov.

3) Majoriteten (S. A. Hansen, L. Jensen, G. M. Peterfen og L. Schøler) foreslaaer følgende ny § 2.

Indenrigsministeren skal være bemyndiget til at udstede Bevillinger til at svare indtil 6 pCt. af Laan i faste Eiendomme, hvor disse Laan gives mod ringere Sikkerhed end den for Umyndiges Midler lovbefalede. Den paagjældende Eiendoms Værdi maa bevistliggjøres ved en Taxationsforretning, i afholdt efter de for Taxationer til Efterretning ved Ublaas af Umyndiges Midler foreskrevne Regler og ikke over 3 Aar ældre end Ansøgnings Datum. Taxationsforretninger kunne, til Benyttelse alene i dette Tilfælde, gives beskrevne paa Stempelpapir af 4 Klasse Nr. 3. Saadanne Bevillinger betales med 1 pCt. af det paagjældende Laans Størrelse indtil 1000 Rd., og  $\frac{1}{2}$  pCt. af, hvad Laanet overstiger den nævnte Sum, dog saaledes begrænset, at ingen Bevilling betales med mindre end 5 Rd. eller med mere end 16 Rd.